

INDKOMSTFORDELING 15. december 2019

DEBATINDLÆG

Cepos vildleder om finansloven

Skrevet af

Erik Bjørsted
Cheføkonom

Ifølge Cepos øger finansloven uligheden. Den udlægning giver ingen mening. Uligheden stiger nemlig kun, hvis man ser bort fra en række af de tiltag, som sænker uligheden. Og det er det, som Cepos har gjort.

Kontakt

Kommunikationschef

Jesper Kirkbak

📞 50 73 71 34

✉️ jk@ae.dk

I [Berlingske d. 10/12](#) anfører cheføkonom Mads Lundby Hansen fra Cepos, at en beregning fra Finansministeriet angiveligt skulle vise, at finansloven øger uligheden.

Cepos' udlægning giver ingen mening. Uligheden stiger kun, hvis man ser bort fra en række af de tiltag, som sænker uligheden. Og det er det, som Cepos har gjort. I bedste fald har Mads Lundby overset de elementer, som sænker uligheden og i værste fald er der tale om bevidst vildledning af Cepos' cheføkonom.

Finansministeriet har ikke opgjort en **samlet** effekt på uligheden af finansloven. Der er nemlig adskillige af tiltagene, hvor Finansministeriet ikke har regnet på uligheden.

Det drejer sig bl.a. om effekten af den øgede arveafgift for familieejede virksomheder, afskaffelsen af skattefordelen ved forældrekøb, stramningen af beskattningen af leasede biler samt justeringen af skattereglerne vedr. aktieavancebeskatningen.

Alle de nævnte tiltag skønner Finansministeriet vil sænke uligheden, men Finansministeriet har ikke sat tal på. Alene derfor kan man ikke opgøre en samlet ulighedseffekt af finansloven.

Hvis man råt lægger tallene sammen for de tiltag, som Finansministeriet umiddelbart har regnet på, får man at GINI-koefficienten vokser med 0,06, men det giver ingen mening, når der er så mange tiltag, som vil sænke uligheden, men som de ikke har sat tal på.

Derudover påpeger Finansministeriet, at prioriteringerne af velfærdsområdet kan styrke den sociale mobilitet. Igen har Finansministeriet dog ikke sat tal på, hvor meget det vil sænke uligheden, og det skal selvfølgelig med i regnestykket.

I finansloven prioriterer man uddannelse, og sikrer at den offentlige service kan følge med befolkningsudviklingen samt at velstandsfremgangen i samfundet smitter af på de offentlige velfærdstilbud. Det sænker uligheden, men det ser Cepos også bort fra.

Uligheden stiger kun, hvis man som Cepos ser bort fra flere af de tiltag, som sænker uligheden. Og det giver ingen mening.

Bragt i Berlingske d. 15. december 2019